Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26274
Copyright: Admont, Benediktinerstift

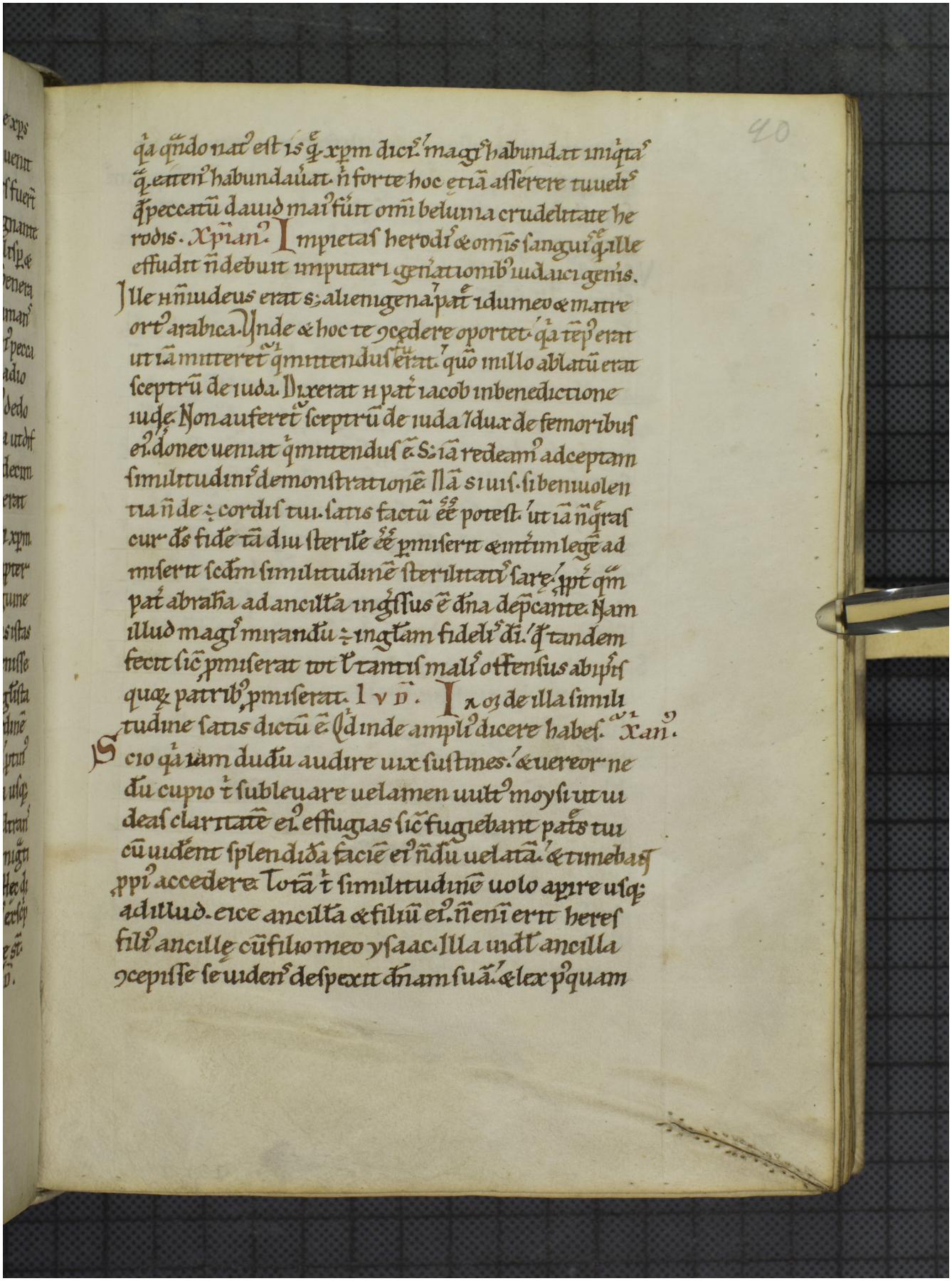

40

qa qndo nat est is q. xpm dicit magi habundat iniqta
q. etten habundauit. n forte hoc etia asserere tuuelit
q peccatu dauid maiu fuit omi beluina crudelitate he
rodis. Xpian. Impietas herodis & omis sanguis q ille
effudit ñ debuit imputari generationib iudaici genis.
Ille h ñ iudeus erat s; alienigena pat idumeo & matre
ort arabica. Unde & hoc te ycedere oportet qa tep erat
ut ia mitteret qm mittendus erat quo millo ablatu erat
sceptru de iuda. Dixerat h pat iacob in benedictione
iude. Non auferet sceptru de iuda dux de femoribus
ei donec ueniat qm mittendus e. S; ia redeam ad ceptam
similitudini demonstrationē. Ila s iuis. si benuolen
tia ñ de cordis tui. satis factu ee potest ut ia ñ qras
cur ds fide ta diu sterile ee pmiserit & in tim lege ad
miserit scam similitudinē sterilitati sare. ipt qm
pat abraha ad ancilla ingressus e dna depcante. Nam
illud magis mirandu ingtam fideli di. q tandem
fecit sic pmiserat ut tantis mali offensis ab ipis
quq patrib pmiserat. l v d. Ix 03 de illa simili
tudine satis dictu e. Qd inde ampli dicere habes. Xan.
Scio qa iam dudu audire uix sustines. & uereor ne
du cupio t subleuare uelamen uult moysi ut ui
deas claritate ei effugias sic fugiebant pats tui
cu uident splendida facie ei ñdu uelata. & timebat
ppi accedere. Tota t similitudinē uolo apire usq;
ad illud. eice ancilla & filiu ei. ñ eni erit heres
fili ancille cu filio meo ysaac. Illa uidt ancilla
ycepisse se uiden despexit dnam suā. & lex p quam